
PURGOWAĆ SIĘ (2) *vb impf*

o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

[*inf* purgować się]. ♦ *praes 3 sg* purguje się (2).

Sł stp brak, Cn s.v. purgacyą brać, Linde XVII w. (z Cn).

1. *Oczyszczać się ze zbędnych substancji organicznych; perpurigare se, purgari Cn [purgacyją brać, purgować się – purgari Cn] [przez co od czego] (1) : Bowiem przez nie [wymioty] purguie fie żółądek od wilgothi iadowitey GlabGad K8v.*

2. *Wychodzić z organizmu [czym] (1) : Przetho też w nich [w niektórych zwierzętach] mięflo ieft cirpkie, ku pozywaniu [!] nie godne, y owłzem trąci potem, ktori ieft znak żółci gdyż fie ona potem purguie GlabGad E6.*

3. [*Oczyszczać się z zarzutów, usprawiedliwiać się, uniewinniać się [purigare crimen – sprawić się z jakiego podejrzenia Mącz 332a; oczyścić się słowy, wyprawiam się z czego, z grzechu, niewinność swą abo czyję pokazuję, wymierzam się, omawiam, wywodzę się z tego, co mi zarzucono – purgo me Cn] [czym, ze zdaniem dopełnieniowym]: List też Amplijasów był czytany w zgromadzeniu ministrów, którym chce się purgować, że Jednocie nic nie winien. AktaSynod IV 162.]*

Formacje współrdzenne cf PURGOWAĆ.

ECB